

Canını kazan (Luka 12:13-21)

Tanrı Babamızdır. O bize kendi sevgisini verdi. O'nun sevgisinin belli bir ölçüdü vardır. Yani bu Tanrı'nın biricik Oğlu İsa Mesih'tir. Tanrı sadece O'nu seviyor. Biz vaftiz aracılığıyla O'nunla birleştiğimiz için Tanrı'nın sevgisini alıyoruz (Yuhanna 17:26). Bize yönelik Tanrı'nın sevgisi biricik Oğluna yönelik Tanrı'nın sevgisiyle hiç farklı değildir.

Tanrı'dan sevgi alan kişi her hangi durumda olsun Tanrı'ya şikâyet etmez. Mesela sevgili ailesinden biri ansızın dünyadan ayrılırsa da asla Tanrı'nın sevgisinden kuşku duymaz. Rab öğrencilerini sonuna kadar sevdi (Yuhanna 13:1). Buna rağmen onlardan bazı kişi yirmi küsur yaşında dünyadan ayrıldı. Rab'bin sevdiği kişi olsa da çok erken ölebilir. İnsanlar çok garip diye düşünebilirler.

Rab'bin isteği kendi sevdiği kişiyi götürüp birlikte olmaktır (Yuhanna 14:3). Rab bize Kutsal Ruh'u göndermesinin sebebi de bizi diriltip O'nun bulunduğu yere götürmek içindir (Romalılar 8:11). Dolayısıyla Kutsal Ruh'u almamız Rab'bin ilerde bizi götüreceğini gösterir.

Biri Gökteki egemenliğiyle ilgili umuda sahipse şunu bilmeli ki Tanrı kutsalları sevdiği için gökteki egemenliğine götürmek ister. Tanrı eğer canımızı oraya götürmezse bundan daha mutsuz bir şey olmayacaktır. Cin kimdir? Tanrı tarafından götürülmeyecek kişi değil midir? Herkes Rab tarafından götürülmeyecektir. İsa çarmıhtayken yanında iki haydut vardı. Rab ikisinden birine sadece 'sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın' (Luka 23:43) diye söyledi. Birbirini seven karı koca olsada ikisinden biri bırakılabilir (Matta 24:40-41). Tanrı tarafından alınmak için Tanrı'nın sevgisini almak lazım.

Tanrı'nın canımızı oraya götürmesi canımızı geri almasıdır. Çünkü insanın bedeni topraktan geldi ama ruhu Tanrı'dan geldi. Göğe umut bağlamayan kişi Tanrı'nın kendisini göğe götürmesini istesede bunu reddedecektir. Böyle insan sonunda ateş gölüne atılacaktır.

Bizim ateş gölüne atılmamız için Tanrı Oğlunu gönderdi. Dünyaya gelen Tanrı'nın Oğlu insanlar tarafından çarmıhta öldürüldü. Biri ne kadar güçlü olsa da ölünce hiçbir şey yapamaz. Tanrı'nın Oğlu da aynıdır. O öldü ama kendi gücüyle tekrar dirilmedi, Tanrı tarafından diriltildi. Umudumuz buradadır. Tanrı İsa Mesih'i dirilttiği gibi bizleri de diriltecektir.

Tanrı ruhumuzu alıp göğe götüreceğine inanan insanlar gökteki daha büyük görkem için gayret edecektir. Herkesin gökte alacağı görkem farklıdır (1.Korintililer 15:39-41). Herkesin dirilişten sonra alacağı görkem bu dünyada yaptıklarına göre değişir. İsa üç yıldır görevli yaşam yaşarken ne kendi evini kurdu ne de mülk biriktirdi, aksine on bir öğrencilerini harika bir şekilde yetiştirdi. Bu on bir öğrencilerin emekleri sayesinde biz bugün imanımıza sahip olduk. Pavlus kendi müjdeleyip öğrettiği öğrencilerine 'Umudumuz, sevincimiz kimdir? Rabbimiz İsa geldiğinde O'nun önünde övüneceğimiz zafer tacı nedir? Siz değil misiniz?' (1.Selanikliler 2:19) diye söyledi.

Taşsız insan gökte kendisi çok fakir olduğunu anlayacaktır. Matta 25:30 'Şu yararsız köleyi dışarıya, karanlığa atın. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır' diye söyledi. Burada bahsedilmiş olan 'dışarıya, karanlığa' cehennem değildir. Gelecekte göğe alınacak insanlar arasında da görkemli kente girmeden dışarıya, karanlığa atılacak olanlar da vardır. Taşsız insan derken onlardır.

Tanrı eğer ruhumuzu tekrar almak isterse biz her an dünyada ayrılmak zorundayız. Biz bu dünyada olduğumuz sürece gökteki egemenliği için biriktirdiğimiz şeyler varsa bu ilerde taşlarımız olacaktır, ama bu dünya için sadece mülk biriktirdiysek Rab 'Ey akılsız! Bu gece canın senden istenecek. Biriktirdiğin bu şeyler kime kalacak?' (Luka 12:20) diyecektir. Biz

Tanrı'nın bakış açısından zengin olmalıyız. Ticaret yapsın, maaş alarak iş yerinde çalışsın, yaptığımız bütün iş göklerin egemenliği için faydalı olmalıdır. Tanrı'ya zengin bir insan olmak için mücadele ederek bu dünyadan ayrılanlar bu dünyada kendisi için hiçbir şey biriktirmemiş olabilir ama onun döktüğü ter ve gözyaşlar sonsuza kadar çürümeyecek taç olarak gökte onu karşılayacaktır.

Tanrı'nın önünde ant içtiyse zarar görse de mutlaka bunu yerine getirmelidir. Tanrı 'sevgili oğlunu ver!' dediğinde İbrahim hiç tereddüt etmeden Tanrı'nın sözüne itaat etti. Hakim Yifta savaşta zafer kazanıp geldiğinde ilk olarak kendisini karşılayan kişiyi kurban olarak sunacağını ant içtiği için kendi kızını kurban olarak verdi. Kimse Tanrı'ı denememelidir. Tanrı'nın lütfuyla dolu olan Pentikost gününden sonra Hananya ve Şafıra ne olduğunu hatırlayınız.

Tanrı şimdi de kendi işini yapmaktadır. Yaratıştan Vahiye kadar Kutsal Kitap'ta Tanrı'nın yaptıkları ve yapacakları yazılmaktadır. Yaratılış 1.bölümde gördüğümüz gibi Tanrı insanların yaşayabilmeleri için ortam sağladı. Ama sonra insanlar Tanrı'dan ayrıldıktan sonra günah işlemeyi durmadı, artık İsa Mesih gelip öldü ve dirildikten sonra göğe alındı. Bunların hepsini yazmış olan Kutsal Kitabın en sonunda 'Amin! Gel, ya Rab İsa!' (Vahiy 22:20) denen ikrar vardır. Tekrar gelecek olan Rabbi bekleyerek biz sonsuza kadar çürümeyecek tacı hazırlamamız lazımdır.

2015. 7. 19. SİMUON